

करः MAHIMN. St. 24. तत्कण्ठे नृकरोटियम् Kāṭik. 73, 137 bei AUFRECHT, HALĀJ. Ind. करोटिषु so v. a. मूधुसु RĀGA-TAR. 6, 157. — Auch = करोट 1) in °शिरस् adj. VARĀH. BRH. S. 68, 79.

करोटिक an der angeführten Stelle am Ende eines adj. comp. geht auf करोटि Schädel, Kopf zurück.

करोटिश्चरतीर्थ n. N. pr. eines Tirtha Verz. d. Oxf. H. 66, a, 23.

करोटि vgl. खरोति.

कर्क 1) a) f. कर्का KATHĀS. 121, 278.

कर्कचपडेश्चरितत्त्व n. Titel eines Tantra Verz. d. Oxf. H. 321, a, No. 761.

कर्कचिर्भिता f. = चिर्भिता RĀGA. im ÇKDa. u. d. letzten Worte.

कर्कट UḡġVAL. zu UNĀDIS. 4, 81. — 1) a) der Krebs im Thierkreise VARĀH. BRH. S. 3, 38. BRH. 1, 11. 22, 2. 23, 7. — g) Bez. einer best. Stellung der Hände Verz. d. Oxf. H. 86, a, 33. 202, b, 26. — 3) a) vgl. कुलीराद्. — b) कर्कटीफल = उर्वाह Schol. zu PĀNĀV. Br. 9, 2, 19. — c) lies heptaphyllum. — d) zu streichen und die Stelle unter e) zu stellen; vgl. Spr. 5273. — f) N. pr. einer Rākshasi: °रक्तसीम्नुपाख्यान Verz. d. Oxf. H. 384, a, 22.

कर्कटक 1) e) Bez. einer best. Stellung der Hände Verz. d. Oxf. H. 202, a, 18.

कर्कटपुर n. N. pr. einer Stadt Verz. d. Oxf. H. 132, b, 1 v. u.

कर्कटपूङ्गी Z. 1 lies कासनाशिनी.

कर्कटिका 1) KATHĀS. 123, 32. फलं कर्कटिकाम् 44. °फलं BRĀG. P. 10, 37, 9. °फलं हि पक्वं सदत्यसं विदीर्णं भवति Schol.

कर्कटेलु vgl. कार्कटेलव.

कर्कटश्चरतीर्थ n. N. pr. eines Tirtha Verz. d. Oxf. H. 66, b, 39.

कर्कन्धु 1) KĀTH. 12, 10. कर्कन्धुफल Spr. 2213. — 3) कर्कन्धुर्नष्टकूपः स्यादिति स्मृतिः UḡġVAL. zu UNĀDIS. 1, 28.

कर्कर 1) f. छा Gtr. 12, 29. — 3) wohl in dieser Bed., aber als m. ÇATR. 14, 329.

कर्करि 2) कर्करौ तोयपूरिताम् ÇĀRADĀTIL. bei AUFRECHT, HALĀJ. Ind. — Vgl. घाटकर्करि.

कर्कश 3) f. छा N. pr. einer Apsaras MĀRK. P. 1, 33.

कर्कि, कर्किन् VARĀH. BRH. S. 41, 4. 42, 5. BRH. 11, 9. 18, 18. Demnach wohl auch कर्किन् (nicht कर्कि) anzunehmen 1, 10. 3, 10. 23, 9.

कर्केतन Katzenauge (eine Varietät des Gemeinen Quarzes) VARĀH. BRH. S. 80, 4. Verz. d. Oxf. H. 86, a, 13. RATNAPARIKSHĀ 33. कर्केटन MADHJAM. 17. vielleicht aus Chalcidionus entstanden.

कर्कोट 1) N. pr. eines Schlangendämons WILSON, Sel. Works 2, 23. 32. — Vgl. कर्कोट.

कर्कोटक 1) b) N. pr. eines Schlangendämons Verz. d. Oxf. H. 31, a, 39. — Vgl. कर्कोटक.

कर्करिका f. eine Art Gebäck PĀKARĀGECĶARA im ÇKDa.

1. कर्पा 1) कर्पागृह्य KĀTH. 23, 10. — 3) पशवो वा एतस्याः कर्पाः KĀTH. 21, 9; vgl. पशवो वै कर्पाकाः ÇATR. Br. 9, 2, 40. Füge Ohr, Oese hinzu; auch am Joch Comm. zu TS. 1, 427, 5. — 4) शर्करा नैरिवाम्भसि R. GORR. 2, 82, 6. — 5) es ist wohl सुवर्णालु gemeint. — 7) SŪRJAS. 2, 41. 51. GOLĀDHJ. S. 16. 36. Schol. zu KĀTH. Ça. 8, 3, 11. — 8) N. pr. eines Fürsten, Sohnes des Rāmakāndra und Vaters des Ratnasena, Inschr. im Journ. of the Am. Or. S. 7, 3, Çl. 8. Vaters des Viçokadeva Verz. d. V. Theil.

Oxf. H. 280, b, 1.

कर्पाक 1) सकर्पाका adj. Schol. zu KĀTH. Ça. 6, 3, 7. 18, 4, 6. — 3) Bez. einer Art von Fieber Verz. d. Oxf. H. 319, a, 1. fgg. b, No. 738. einer Krankheit des Holzes (दारुस्फोटो रोगः) Schol. zu KĀTH. Ça. 18, 4, 6.

कर्पाकवत् lies mit seitlichen Hervorragungen —, Handhaben u. dgl. versehen und füge bei KĀTH. 21, 9.

कर्पाक्राश (1. कर्पा + क्रोश) m. Ohrensauzen Gobu. 3, 3, 27.

कर्पागृह्य s. u. 1. कर्पा 1).

कर्पाजप KATHĀS. 60, 54.

कर्पाजाल MĀLATĪM. 76, 10.

कर्पाता (von 1. कर्पा) f. das Ohrsein: न जाने — सर्वाण्यङ्गानि किं वाति नेत्रतामुत कर्पाताम् Spr. 1379.

कर्पादेव m. N. pr. eines Fürsten Verz. d. Oxf. H. 214, a, 38.

कर्पाधारक m. = कर्पाधार HALĀJ. 3, 33.

कर्पाक्षभङ्ग (1. कर्पा + पक्षभङ्ग) m. pl. verschiedene Arten die Ohren zu schmücken, unter den 64 Kalā Verz. d. Oxf. H. 217, a, 5.

कर्पापाली = °पालि VARĀH. BRH. S. 31, 9.

कर्पापिशाची (1. कर्पा + पि°) f. N. pr. einer best. Göttin: °मन्त्राः Verz. d. Oxf. H. 94, a, 2.

कर्पापूर 1) KATHĀS. 72, 27 (neutr.). 103, 204. BRĀG. P. 10, 23, 23. °पूरीकार SŪ. D. 333, 12. — 3) so oder कवि° N. pr. eines Autors Verz. d. Oxf. H. 209, b, No. 492. fg. 212, a, 10. कवि° Verfasser des Kaitanja-kāndrodaja.

कर्पापूरण m. = कर्पापूर 3) Verz. d. Oxf. H. 209, b, No. 492.

कर्पाप्राग Verz. d. Oxf. H. 149, a, 36.

कर्पाप्राधेय m. pl. N. pr. eines Volkes MĀRK. P. 58, 31. — Vgl. कर्पाप्रावेय.

कर्पाप्रावरण, f. छा N. pr. einer der Mütter im Gefolge Skanda's MBH. 9, 2643. — Vgl. प्रावारकर्पा.

कर्पाप्रावेय m. pl. N. pr. eines Volkes VARĀH. BRH. S. 14, 18. कर्पाप्रावरण v. l. — Vgl. कर्पाप्राधेय.

कर्पामूल, इतीवैया जरा यश्य कर्पामूले ब्रवीति मे KATHĀS. 82, 385. इत्युपाश्वदत्कर्पामूले भार्या तदा च तम् 63, 153. यत्कर्पामूलम् — नोपायाद्युष्मत्कथा BRĀG. P. 10, 60, 44.

कर्पामूलीय (von कर्पामूल) adj. zur Ohrwurzel in Beziehung stehend: स्वरितं ÇAKSHĀ 48 in Ind. St. 4, 367.

कर्पा मोटी f. = °मोटि HALĀJ. 1, 17.

कर्पा रोग Verz. d. Oxf. H. 308, a, 1 v. u. b, 3. 314, a, 3 v. u. 316, b, 12. 357, a, 2 v. u.

कर्पाविवर TARKAS. 26.

कर्पावेध Verz. d. Oxf. H. 86, b, 7.

कर्पावेष्टन HALĀJ. 2, 401.

कर्पाव्यवस् ein Āṅgirasa PĀNĀV. Br. 13, 11, 14.

कर्पाश्रितम् (1. कर्पा + श्रो°) n. Gehörgang, Ohrloch VARĀH. BRH. S. 58, 7. °श्रोतस् v. l.

कर्पाश्रितम् (1. कर्पा + श्रो°) n. Ohrenschmalz MBH. 6, 3025 (कर्पाश्रितेभवे ed. Bomb.). = कर्पामल NILAK.

कर्पाट 1) KATHĀS. 72, 284. 78, 119. Verz. d. Oxf. H. 150, a, No. 319. 258, a, 30. 338, b, 34. °देश 332, b, 17. °स्त्री Ind. St. 8, 420. °भाषा SARVA-